

Klager

Psykolog

Oslo, 23.02.2020
FER-sak: 47/20K

FAGETISK KLAGESAK - KONKLUSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 13.11.20, og sluttbehandlet klagen i sitt møte 22.02.21. Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Den fagetiske klageprosessen har som sitt viktigste formål å bidra til at psykologen kan foreta en fagetisk refleksjon over de punktene som FER påpeker ved psykologens arbeid, og eventuelt endre sin praksis slik at denne er i overensstemmelse med «Etiske prinsipper for nordiske psykologer» (EPNP). Vi viser her til punkt III, «Bruk av prinsippene.»

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Klager beskriver en ubehagelig time i andre møte med psykologen. Klager ønsket hjelp til problemstillinger rundt egen identitet.

Det sentrale i klagen er opplevelsen av å ikke bli møtt med respekt. Klager beskriver at tema i timen handler om klagers foreldreskap, og videre at det fremsettes påstander fra psykologen som klager opplever ubehagelig. Klager beskriver en opplevelse av å “bli gjort narr av, bli satt ord i munnen på, truet med barnevernet og forsøkt manipulert”. Klager beskriver deretter de negative konsekvensene ved opplevelsen, herunder å ha opplevd seg diskriminert. Klager opplyser å ha avsluttet behandlingen hos psykologen etter denne timen.

FER besluttet å åpne saken for behandling og ba om psykologens fagetiske refleksjon med henvisning til EPNP, underpunkt «Respekt».

FERs OPPSUMMERING OG VURDERING:

FER har gjort følgende oppsummering og vurdering:

a. Psykologens redegjørelse

Psykologen beskriver sin opplevelse og vurdering av klager i de to samtalene klager hadde med ham. Psykologen beskriver et inntrykk av klager som med “betydelige helseplager”. Om time to beskriver psykologen at det var vanskelig å gjennomføre

samtalen og at klager fremsto “psykosenær og disorganisert”. Med bakgrunn i denne vurderingen formidlet psykologen til klager at han ønsket å ta kontakt med barnevernet, noe han beskriver klager ble fortvilet over. Psykologen beskriver at han tok kontakt med henvisende lege og barnevernvakten for å dele sin bekymring for klagers helsetilstand og omsorg for klagers barn.

Videre beskriver psykologen at han forsøkte å vise klager respekt og omsorg, og avkrefter at han var nedlatende, manipulativ med mer. Psykologen påpeker at han selv innehar verv og kompetanse til å ivareta klagers vansker med egen identitet. Avslutningsvis beklager psykologen at klager opplever at samtalen utviklet seg til en “barnevernssak”, men fastholder at han ikke kunne løst situasjonen på annet vis.

b. Klagers kommentarer på psykologens redegjørelse

Klager kjenner seg ikke igjen i psykologens beskrivelse av timene, eller av seg selv som syk på den måten psykologen beskriver. Videre fremhever klager noen av de samme punktene som framgikk av den opprinnelige klagen. Klager hevder andre han vet om har negative opplevelser med psykologen. Videre mener klager at det er personlige forhold hos psykologen som har ført til at psykologen har oppført seg slik klager hevder.

c. Psykologens sluttkommentar

Psykologen gjentar sine poeng om nødvendigheten av å melde bekymring til barnevernet og han beklager at dette ble vanskelig for klager. Psykologen benekter at han ønsket å straffe klager på noe vis. Psykologen imøtegår noe av de nye forholdene klager bringer på bane. FER velger å ikke gjengi disse.

FERs vurdering:

Innledningsvis vil FER hitsette vurderingen som framgikk i åpningsbrevet, kursivert herunder.

Når man søker behandling hos psykolog skal det innebære at man blir møtt med respekt, åpenhet og at psykologen forsøker å legge til rette for tillit og for en trygg relasjon. I denne saken har klager en opplevelse av omtrent det motsatte. Det er alltid en risiko ved ethvert samarbeid, også mellom pasient og psykolog, at det oppstår misforståelser, uenigheter eller ubehag. Dette behøver ikke bety at psykologen har brutt fagetiske prinsipper.

Når FER valgte å åpne klagen for kontradiksjon var det fokusert på klagers opplevelse av hvordan bekymringen for klagers omsorg for egne barn ble formidlet av psykologen. Psykologen har redegjort for noe av bakgrunnen for sin faglige vurdering. Psykologen er omfangsrik i sin diagnostiske vurdering av klager, noe FER forstår er grunnlaget for psykologens bekymringsmelding. FER er imidlertid ikke opptatt av psykologens faglige vurdering av klagers helsetilstand, men i stedet fokusert på formidlingen av bekymringen. Psykologen kommenterer også på dette og viser til at slik formidling er krevende men at det ble forsøkt gjort med respekt overfor klager. Slik er ikke klagers opplevelse. Det beklager psykologen.

Klageprosessen har tydeliggjort at klager og psykologen har svært ulik oppfatning av det som har skjedd i de to timene. Det er verken mulig eller ønskelig for FER å ettergå hva som er blitt

sagt. Spekulasjonene om psykologens motiv for å si og oppføre seg slik klager hevder at psykologen gjorde, er heller ikke gjenstand for FERs vurdering. Til sammen gjør dette at FER ikke finner grunnlag for å godtgjøre et brudd på de fagetiske prinsippene.

FERs KONKLUSJON:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Maria Løvvik Norheim, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Håkon Kongsrud Skard